

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 58. Patrum sententiæ circa abusus in Congregationibus propositæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

Sæcul. XVI
A.C. 1563.

§. LVIII.

Patrum sententiæ circa abusus in Congregationibus propositæ.

*Pallav. c. 4.
n. 1. 2. Et seq.*

In eadem Congregatione die septimo Junii, necnon in aliis pridie, ac postera die celebratis discutiebantur Cationes contra abusus, aliasque materias jam propositas, ac primo quidem Facchinettus exposuit, sibi probatum iri, ut Episcopi cum suis Canonicis communi mensa uterentur. Hæc sententia quidem summopere commendata fuit, adeo tamen difficilis executionis credebatur, ut nullum desuper decretum fuisset conditum. Minus gratanter excipiebatur sententia Martini Cordubensis, Episcopi Dertusensis, qui suavit, ut cunctæ summum etiam Pontificem eligendi formulæ hucusque consuetæ rejicerentur; insuper affirmabat, sibi optimam normam videri, qua Episcopi suum sibi successorem eligerent, sicuti Petrus, prout agebat ille, sanctum Clementem elegerat. Ast vero com-

Postea addit idem Pallavicinus: *Sententia comprobatae responsionis non discrepavit a priori, sed solum quasi in compendium redacta est, et quædam voces, quæ ibi recentem pacem detestabantur, mitigatae.*

Sæc. XVI.
A.C. 1563.

complurium plausu exceptum est, quod idem Episcopus postea proposuit, dicens: „in omnium ore primævæ Ecclesiæ emendatio versatur, sed ut fidus cordis interpretis oris sonus ostendatur, oporteret illam ab Episcopis in usum deduci: ideo non impleant domos argento, nec ornent suos parietes sumptuosa suppellectili serico, auroque contexta, sed quidquid pretiosum est, ad pedes Apostolorum projiciatur. Idipsum asseruit Alexander Sfortia Parmensis Antistes. Credebatur tamen, quod ambo hi Episcopi his dictis luxum, & fastum Cardinalis Lotharingii suggillare voluerint. Huic Sententiæ accessit etiam Antonius Augustinus, subjungens, satius esse, ut omnes Episcopi rigido examini subjiciantur, atque ii, qui indigni, aut minus idonei comperti fuerint, exauctorentur: Melchior vero Avosmedianus, Episcopus Guadicensis, acrius invectus est in Episcopos Titulares, atque in acerbas voces prorupit, inquires, illos arte mali dæmonis, & Præfulum socordia in Ecclesiam inductos fuisse, hinc non modo in posterum id prohibendum, sed jam promotos Monasteriis ad agendam pœnitentiam includendos.

His

Sæcul. XV.
A. C. 1563.

His addidit: (*) „dignitati Epi-
scopali annexum est, tanquam res
„omnino propria, ut habeat locum,
„& Diæcesin: Episcopus enim & Ec-
„clesia invicem respondet, sicuti ma-
„ritus, & uxor, quorum unum sine al-
„tero esse non potest: ideo quin ali-
„quis sibimetipsi repugnet, nullam
„potest adstruere causam creandi
„Episcopos titulares., Postea affirma-
„bat eorum ordinationem esse *figmen-
tum humanum*, ejusque apud antiquos
nullum cerni vestigium, nam si Epi-
scopus olim Episcopatu exutus esset,
aut Episcopatu renuntiasset, id sic
acceptum est, quasi non amplius esset
Episcopus, sicuti is, cui uxor deest,
non est amplius maritus: itaque legi-
ajebat apud antiquissimos Canonum Do-
ctores, invalidas esse ordinationes ha-
bitas ab eo, qui Episcopatu renuntia-
vit: proin ejusmodi Episcopi titula-
res eligantur juxta ipsam Christi ac Apo-
stolorum institutionem: porro idem Præ-
sul, ne illorum, qui inter Synodi Pa-
tres erant Episcopi absque Diæcesi,
invidiam sibi accerferet, adjecit, eo-
rum nonnullos dari, qui meritis infi-
gnes

(*) Observes velim, hoc additum non a
Pallavicino, quem solum Continuator allegat,
fuisse relatum, sed a mendaci Sarpio.

gnes forent, iisque Episcopatus cum Sæcul. XVI.
Clero, & populo conferendus esset. A C 1563.

§. LIX.

*Opinionum dissensio inter Patres circa
Sacramentum Ordinis.*

Hæc libertas, qua quivis pro arbitrio suo tumultuatim obvia quæque proponebat, nonnihil molesta Legatis acciderat: majorem tamen ipsis sollicitudinem incutiebat opinionum diversitas, qua tres celebriores Nationes circa doctrinam de Sacramento Ordinis inter se scindebantur, cum Galli quamcunque vocem rejicerent, quæ summi Pontificis prærogativam supra Concilium indicaret, aut Florentinam Synodum comprobaret, vel officeret Basileensi: econtra Hispani Concilium Florentinum asserebant legitimum ac Pontificis supra concilia auctoritatem propugnabant, iidem tamen petebant, ut aperte definiretur, quod Episcoporum institutio, eorumque jurisdictio sit juris Divini, tametsi a Romano Pontifice dependeret: porro Itali fere universi, & pauci etiam ex memoratis duabus nationibus, aliisque, sententiam magis propitiam Pontifici in singulis capitibus tuebantur.

Hæc opinionum varietas mox aliam procreabat, dum quæstio movebatur
circa

*Pallav. l. 2.
c. 4. n. 5.
Et 8.*